

TĀŠU RAKSTI

2025. gada 1. jūlijs

MEŽA GALI

GROBIŅAS 3x3 SAIETA AVĪZE #3

Krekliņš, kas kļūs par 3x3 relikviju

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Grobiņietei Annai Antonijai (no kreisās) mugurā ir vērtīgs krekliņš, kas ir 3x3 vēstures liecinieks. To saietā atklāšanā apbrīno čakla saietu apmeklētāja un Ģimeņu semināra vadītāja Māra Tupese.

Saieta atklāšanā uzmanību piesaistīja kāda kundze cienījamos gados ar ļoti īpašu 3x3 krekliņu mugurā. Tā bija tepat netālu dzīvojošā Aina Antonija, bijusī Grobiņas skolas dārzniece, un arī desmitkārtīga trīsreiztrīsniece. Viņa bijusi ne tikai saietu dalībniece, bet arī mācījusi pīt cepures no kļavu lapām un doņiem, vadījusi floristikas un tekstila mozaīkas ievirzes.

2008.gadā bijusi arī 3x3 vadītāju nometnē Mazsalacā, kur notika īpaša 3x3 izsole. Viņas dēls tajā ieguvis

vērtīgu krekliņu ar 3x3 karti, uz kuras ir nometņu vadītāju un daudzu ieviržu vadītāju paraksti. To nosolījis par 40 tā laika naudiņām – latiem.

Ilgus gadus Ainas kundze 3x3 nav bijusi, bet nu, kad tas ienācis Grobiņā, nevarējusi neatnākt. Gribējies satikt sen neredzētus cilvēkus, un nāciens bijis vēl viens mērķis. Ainas kundzei šogad būs jau 90, tādēļ bija nolēmusi šo īpašo 3x3 krekliņu atdāvināt kādam jaunākam cilvēkam, kurš turpinās būt 3x3. Taču, satiekot Inesi Krūmiņu, domas par krekliņa nākotni mainījās. Šogad tas būs redzams noslēguma izstādē un turpmāk ceļos no saietā uz saietu kā īpaša 3x3 relikvija.

 Rasma

RĪT, TREŠDIEN, 2.07.

8.00–9.00	Celšanās, Ķermeņa un gara atmodināšana
9.00–9.30	Brokastis
9.40–10.10	Dienas tēma un rīta TV
10.15–12.45	Rīta ievirzes
13.00–13.45	Pusdienas
14.00–16.30	Pēcpusdienas ievirzes
16.30–17.30	Brīvbrīdis
17.30–19.00	Pievakares ievirzes „Apvārsnis”: viešņa aktrise, keramiķe un dārzniece Sigita Pļaviņa (Jegļevska)
19.00–19.45	Vakariņas
20.00–22.00	Novada dižošanās
22.00–22.30	Vakara dziesma Vakara pasacīņa mazajiem
22.30–23.30	Nakts viesis: Jānis Šabanovs (pētnieks, pētījums par to, kā latviešu ģimenes ēd un kā ēdienreizēs iekļauj savvaļas veltes) Danči bērniem Nīkšana Nakts basketbols
23.30– ...	Danco, kam pāri 13 Nīkšana

Sveicam Jumi 3x3 pulkā!

3x3 saimē nu ir par vienu puiku vairāk. Pirmdienas naktī līdz ar saulrietu pienāca ziņa – piedzimis Jumis Reiters. Laimīgie vecāki Zane un Pēteris savulaik iepazīnās, sadejotās un sadziedājās tieši 3x3 saietā. Sveicam Jumi, viņa vecākus un vecmāmiņu Līgu!

Saskatījušies studentu teātrī

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Majoru ģimene: Viestards (no kreisās), Guna, Namejs, Mārcis un Jasmīne.

Pirmdienas rītā par meža lomu aizkustinoši runāja un skaisti dziedāja Guna Grote-Majore, savas ģimenes – vīra Mārča un bērnu – Jasmīnes (18), Viestarda (16) un Nameja (10) atbalstīta. Uzmanot ģimeni intervijai, uzzināju, ka viņi tiešām dzīvo teju mežā – lauku sētā „Vāverītes” Salacgrīvā.

Šis ir trešais 3x3 saiets, kurā ģimene piedalās. Paši gan saka, ka tikai otrais ar pusi. Tas tāpēc, ka pirmoreiz 3x3 iepazīna 2017. gadā, kad tas notika Salacgrīvā. Tad piedalījušies kā vietējie, bet vakaros devušies mājup. Tāpēc uzskata, ka pilnībā saietu toreiz neizbaudīja. Daļēji uz pilnu klapi pirmoreiz bijuši pērn Koknesē.

Kad jautāju, kas ģimenei līcis atgriezties 3x3 šogad, Mārcis atbilda: „Sieval!”. Pēc tam gan atzīst, ka arī pašam Koknesē patīcis. Tagad dosies uzzināt vairāk par vikingu laikiem Grobiņā, gan arī darīt alu. Guna piebilst, ka jo sevišķi 3x3 saietos patīk latviskums. „Mums gan Salacgrīvā arī ir latviska vide,” viņa turpina. „Tomēr mēs dzīvojam laukos, kur tā kopiena varbūt nav tik plaša, kamēr šeit var satikt dažādus cilvēkus. Man šķiet, ka saieti ir vērtīgi arī bērniem.”

Viestards gan teic, ka pirmkārt atgriezies tāpēc, ka vecāki lika. Tikmēr vecāki smeja, ka puisis ļoti negribējis pērn uz Kokneses saietu, bet tur satīcis daudz jaunu draugu un nu jau attieksme bijusi daudz pozitīvāka. Viestards apstiprina, ka tagad arī cer „socializēties ar mana vecuma jauniešiem.” Taču sākumā nav gribējis uz 3x3, jo nav sapratis, kas tas īsti ir.

Viestarda hobijs ir muzicēšana. Viņa specialitāte ir sitaminstrumenti: tos Salacgrīvas orķestrī „Enkurs” spēlē gan Viestards, gan arī Mārcis. Ģimenes galva piemetina, ka tieši Viestards orķestrī esot galvenais sitaminstrumentālists, bet viņš pats „tikai piesitējs”.

Jasmīnei, kura ikdienā aizraujas ar zīmēšanu, kā arī dzejo, tīk, ka te ir daudz ieviržu, kurās „var radoši iesaistīties”. Tāpat priecājas, ka 3x3 ir

garšīgs ēdiens, vakaros var dancot un apkārt ir jauki, izpalīdzīgi ļaudis. Kopā ar mammu Guna abas mācīsies kaltrotas.

Namejs te atpūšas, gan arī gūs jaunas prasmes un jaunus draugus, apmeklējot ievirzes „Animācija” un „Vilku mācība”. Viņa ikdienas hobijs ir dejošana un futbols.

Par atpūtu runājot, mājās Majoru bērniem nesanāk laisnoties. Tas tāpēc, ka ģimenei pieder lauku saimniecība, kurā sešas siltumnīcās aug puķes un dārzeņi. Tur bērni palīdz: pēc saietu būšot jāmazgā tūkstošiem puķu podiņu. Tāpat jātiek galā, piemēram, ar malkas krāmēšanu. Mārcis ir IT jomas speciālists, bet Guna vairāk rūpējas par pieminētajām siltumnīcām, kā arī raksta dzeju un sacer dziesmas. Piemēram, pirmdienas rītā dziedātajai dziesmai „Es esmu zaļojošs mežs” ar Māra Čaklā vārdiem melodiju darinājusi viņa pati. Gan Guna, gan arī Mārcis savulaik spēlējuši Rīgas Tehniskās universitātes studentu teātrī, kur arī saskatījušies.

Ilze

Pastāsti par savu saikni ar latviešu tautas dziesmām!

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Laila Gislason studē Mičiganas Universitātē sociālo darbu un antropoloģiju; turklāt pēta, kā latviešu folklorā, īpaši dainas, ietekmē cilvēku identitāti, emocionālo labsajūtu un saikni ar Latvijas zemi. Pētījuma mērķis ir izprast, kā senās dziedāšanas tradīcijas palīdz saglabāt mūsu kultūru, kā arī atbalsta garīgo un emocionālo veselību.

Laila ir ieguvusi stipendiju šī pētījuma veikšanai un šovasar septiņas nedēļas pavadīs Latvijā, lai pie tā strādātu. Viņa sastrādājas ar Janīnu Kursīti Latvijas Universitātē un pētnieci Ievu Ančevsku, kā arī pēta dažādus avotus. Viena no pētniecības metodēm ir padziļinātās intervijas, ko Laila cer veikt arī šeit, uzrunājot 3x3 satiktus cilvēkus.

Pētot cilvēka un dabas attiecības, Laila secinājusi, ka latviešiem, tāpat kā Amerikas indiāņiem, ir īpaša saikne ar zemi. Trimdas latviešiem tā bijusi pavisam interesanta, jo zem kājām viņiem nav īstā Latvijas zeme. Saikne

ar zemi nāk caur kultūru, un tautas dziesma ir kā tehnoloģija, kas to uztur.

Kā trimdas latviešu pēcteči Lailai ir svarīga saikne ar latvisko. Latvijā viņa līdz šim bijusi vien četras nedēļas, pēdējoreiz pirms 23 gadiem. Laila atzīst: latviskais viņu sauc aizvien vairāk. Zeme, mūzika, radi, kultūra un senči – viss sauc. Tādēļ viņas doktora darbs būs par latviešu saknēm.

Veiksmīgi sagādājās, ka, esot Latvijā, Laila uzzinājusi par 3x3, un Grobiņas saietā rīkotāji devuši iespēju tajā piedalīties. Taču 3x3 viņai nav svešs – kā bērns un jaunieta piedalījies 3x3 ASV. Garezerā viņa gājusi arī latviešu jauniešu vasaras skolā.

Šajā saietā Laila piedalīsies ievirzēs, kas viņu interesē un saderas ar viņas pētījumu, – “Cilvēka un dabas attiecību interpretācijas Latvijas ideju vēsturē” un “Zāļu sievas padomi”, bet brīvajos mirkļos runāsies ar cilvēkiem par viņu pieredzi ar tautas dziesmām.

Laila laipni aicina sazināties un dalīties savā stāstā! Viņu var sameklēt un uzreiz parunāties vai arī saskaņot piemērotu laiku. Var sazvanīt +1-734-223-6443, rakstīt vatsap grupā vai e-pastā jekabson@umich.edu.

Rasma

Par ko Tu sapņo, esot Grobiņas 3x3?

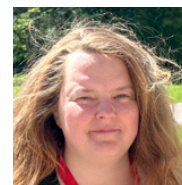
Sanita Sumane Karami, Dienvidkalifornija, ASV:

„Es sapņoju par jauki pavadītu laiku, sevis papildināšanu, citu cilvēku iepazīšanu un par mūsu ģimenes ieguvumiem latviskā dzīvesziņā. Vēlos, lai bērni būtu latviskā vidē un saprastu, kā ir pavadīt nedēļu Latvijā, kur visur skan latviešu valoda.”

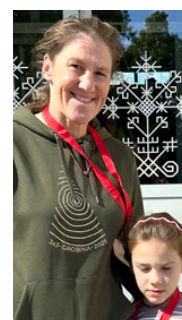
Kristīne Briede, Rīga:

„Galvenā doma – atpūsties, satikt draugus, kas atbraukuši no ASV uz Latviju, un redzēt ko citu. Visvairāk laikiem sapņoju par enerģijas atgūšanu, jo esmu mamma trīs bērniem, un daudz tās sanāk veltīt atvasēm.”

Rasa Roze, Ropaži:

„Šajā konkrētajā brīdī sapņoju par kotletēm un jūru. Pielauju, ka laika gaitā sapņi mainīsies, bet varbūt arī nemainīsies.”

Sarma Pone, Mineapole, ASV:

„Sapņoju par to, ka viss notiek tikai un vienīgi latviski, un meitai Ainai rodas jaunas latviešu draudzenes, ar ko spēlēties un pavadīt laiku. Arī pati sapņoju par jaunu latviešu sabiedrību. Savukārt meita sapņo par iespēju nākotnē strādāt ar zirgiem, jo Grobiņas 3x3 viņa piedalās ievirzē “Zirgu mācība”.”

Oliveris Straziņš, Jūrmala:

„Grobiņas 3x3 sapņoju par vismaz vienu uzvaru “Zaļi”. Jau trīs reizes esmu uzvarējis citos saietos, tāpēc gribētos šo sapni piepildīt arī Grobiņā!”

Roberts

Mūs neņem ne uguns, ne smilts

Pirmdien “Apvāršņa” viesis Aivars Priedols bija aicināts stāstīt par dzīvi Grobiņā. Kam gan to labāk zināt, ja ne viņam, kas bijis Dienvidkurzemes novada domes priekšsēdētājs, Liepājas rajona kolhoza “Druva” priekšsēdētājs, Grobiņas pilsētas un Grobiņas novada domes priekšsēdētājs.

Daudz uzzinājām gan par paša Aivara Priedola dzīvi, gan Grobiņas vēsturi, gan plašo Dienvidkurzemes novadu.

Stāstot par bērnību, Aivars Priedols pastāsta par savu pirmo saskarsmi ar lopkopību – četru gadu vecumā ar savu vienīgo kažociņu mugurā iekritis govs plēkā. Vēlāk dzīvē studējis zootehniku un atgriezies dzimtajā pusē. 26 gadu vecumā kļuvis par kolhoza priekšsēdētāju, pēc tam 36 gadus bijis pašvaldības vadītājs. Atceras Atmodu, kad grobiņieši ar mēslu ratiem blokējuši Liepājas tiltus un piedalījušies Vīslatvijas pašvaldības deputātu sapulcē Daugavas stadionā Rīgā, kur pieņemts aicinājums atjaunot Latvijas neatkarību.

Uzzinām par Grobiņas saistību ar vikingiem. Priedols skaidro, ka vārds “vikingi” cēlies no darbības vārda “vi-

kingot”, kas nozīmējis “zagt” un “lau-pīt”. Grobiņa bijusi senākā vikingu kolonija Baltijā, bet mūsdienās vikingu vēsture kļuvusi par Grobiņas “odziņu”. Te var apmeklēt vikingu apmetni, notiek Vikingu festivāli un Grobiņa ir Starptautiskās vikingu asociācijas locekle. Vēl jo vairāk grobiņieši lepojas par to, ka viņi ir no lepnās kuršu cilts. Kā roksāgā “Senā kursa” dzied: “Mūs neņem karstā uguns, mūs neņem baltā smilts, mūs neņem sāļā jūra, jo mēs no kuršu cilts”. Un senais vikingu sauklis “Dievs, sargā mūs no kuršiem!” arī šodien darot lepnus un vienot kuršu pēctečus.

Par šodienu ne bez lepnuma bijušais novada priekšsēdētājs teic, ka Zentas Mauriņas Grobiņas vidusskolā mācās vairāk nekā 1000 skolēnu un

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

novadā ir aptuveni 4000 mājažotāju un uzņēmēju. Viņš aicina apmeklēt populāro Martas kiosku (brūna ēka ielā aiz skolas), kur nopērkama šīspuses mājažotāju un zemnieku produkcija. Arī sestdienas tirdziņā varēsim to redzēt un nopirkt.

No tiesas jāsecina, ka lepmi tie kurzemnieki – grobiņieši. Bet kā mūsu saieta atklāšanā sacīja Krūmiņmāte – lepnums, kas nav lepnība, ir godājama lieta.

Rasma

Kā ātrvilcienā pie loga

Trīsreiztrīsnieks Kārlis Rokpelnis Ķīnā dzīvo kopš 2011. gada.

Aizbraucis uz turieni vēl bakalaura studiju laikā, saņēmis Ķīnas valdības stipendiju un Pekinā izstrādājis promocijas darbu etnoekoloģijā. Viņš joprojām strādā šajā valstī, cenšoties veicināt Eiropas un Ķīnas zinātnieku sadarbību Eiropas Komisijas platformā Euraxess.

Gadu gaitā Kārlim veidojušies novērojumi par latviešu kopienā Ķīnā, saistību starp Latviju un Ķīnu, par ko arī bija pirmdienas “Nakts vieša” saruna 3x3 Grobiņā.

Lielākais “uzrāviens” latviešu aktivitātei Ķīnā un Latvijas uzņēmumu izvēršanās šajā valstī bija 2007. līdz 2015. gadā, kad Ķīnā bijis simtiem latviešu. Piemēram, tolaik Ķīnā mērķtieci-

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

gi attīstīts hokejs, un Latvijas inženieri aktīvi iesaistījušies ledus haļļu projektēšanā, būvzraudzībā; daži ledus arēnu ekspluatāciju uzrauga vēl šodien. Kulminācija Ķīnas atvērtībā noteikti bijušas Pekinas Olimpiskās spēles 2008. gadā. Taču ap 2014. gadu, mainoties Ķīnas valsts politikai, iebraucēji no Latvijas sāka izceļot. Beidzamajos gados latviešu kopiena Ķīnā ir sarukusi – nesenākajā sanāksšanas reizē Pekinā ieradusies vien četri. “Nākamajās vē-

lēšanās mums, visticamāk, vairs nebūs sava balsošanas iecirkņa, jo nav vērts uzturēt iecirkni kopienai, kurā ir mazāk cilvēku nekā darbinieku skaits vēstniecībā,” Kārlis teic.

Slēgta arī Latvijas Investīciju un attīstības

aģentūras pārstāvniecība Ķīnā.

Par ķīniešu ekonomiskajiem paradumiem Kārlis teica, ka ņemot vērā, ka Ķīnā ir minimālas sociālās garantijas, vidējais ķīnietis izvēlas krāt, t. sk. ieguldot nekustamajā īpašumā, kas mazina arī iekšējo patēriņu. Kārlis savu dzīvi Pekinā salīdzina ar braucienu ātrvilcienā, kurā sēdi pie loga. Tas motivējis palikt: “Citi skrien maratonus, es dzīvoju Pekinā.”

Krista

Brīvajā laikā starp ievirzēm, kad dalībnieki atpūšas, klauvējam pie viņu istabiņu durvīm 3x3 avīzes jaunajā rubrikā “Istabiņu stāsti”. Kā sadzīvot vairākām ģimenēm un sadraudzēties? Kā uzturēt tīrību un kārtību istabiņā veselu nedēļu? Savos padomos dalās trīs ģimenes, kuras dzīvo lielās skolas ēkas istabiņā “Mellenes”. Ikdienā divu ģimeņu mītnes zeme ir Turcija, bet viena ģimene ir no Rāmavas.

Labākai sadzīvošanai dejas un lukturītis

Pirmdienas pusdienlaikā mūs sagaida Lāsma Dzene no Rāmavas. Atnākusi pirmā, jo agrāk beigusies rīta ievirze – zole. Spēlēt iemācījusies šajā nodarbībā, ceturtdienas vakara turnīrā gan vēl neplānojot piedalīties. Viņai pievienojas dvīņumāsa Elza, kurai vislabāk patīkot kokdarbnīca. 3x3 pabūts jau trīs reizes. Atbraukusi ir arī māsa Madara Dzene un mamma Ilze Dzene. Šodien saietam pievienojas ceturta māsa Marta.

Vai bija grūti sadalīt, kur kurš gulēs? Lāsma un Elza teic: “Mums nav nekādi konflikti bijuši,” un Ilze piebilst: “Vispār problēmu nebija. Mēs bijām no pagājušās nometnes pazīstami ar istabas biedriem, bet nezinājām, ka kopā dzīvosim. Saviem bērniem mācu, ka ir jāuztur kārtība istabiņā, un viena no lietām ir – apavi ir jāatstāj pie durvīm, lai šeit nav smilšu. Otra lieta – visas drēbes ir jāliek iekšā koferos, jo citiem nav jāredz tavas netīrās drēbes.

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Tas ir ļoti būtiski! Paņēmām arī pledus, lai būtu tīrāks skats.”

Sarunā iesaistās Kristīne Savicka, cita “Melleņu” istabas iemītniece, kura saietā piedalās kopā ar meitām Annu un Gerdu un krustmeitu Paulu Vjateri. Paula dzīvo Rīgā, bet Kristīne, Anna un Gerda – Antalijā, Turcijā. Kristīne: “Ja jau esam atbraukuši uz 3x3, tad jau sadzīvosim, jo te viss ir par sadzīvošanu visur. Vienmēr jautājums par to gulēšanu, kad daudz cilvēku. Vienkārši vajag deļot kārtīgi, tad nokritīs un gulēs vienalga kur! Šogad bija situācija – biju jau piemigusi un domāju, vai mani lielie bērni ir atnākuši. Izrādās, ka viņi klusu atnāca tāpēc, ka viņiem līdzī bija mazs kabatas lukturītis. Tas noder. Pagājušajā gadā mēs atstājām tāfeles lampu ieslēgtu, ar

palagiem sedzām. Kaimiņu meitenēm arī līdzī lukturītis. Prātīgi bērni!”

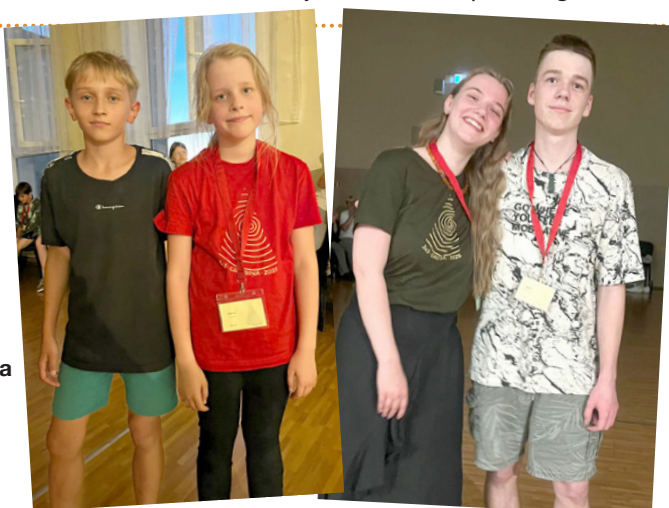
“Forši ir tad, ka mums jau ir draugi pazīstami, viņi jau bija pastāstījuši, uz ko būtu jābūt gataviem, tad mēs nesam pirmradņi, kas tikko atbraukuši un nezina, kas jādara,” saka Guna Okudure, trešās “Melleņu” ģimenes mamma, kura saietā piedalās pirmo reizi. Ieradusies kopā ar bērniem Leilu un Marku, kuri dzimuši Turcijā. Uzaicinājusi Kristīnes ģimene. “Jauniešiem jau – jo lielāka čupošanās, jo jautrāk,” Guna piebilst. “Pārsvārā jau viss notiek ārpusē. No ieteikumiem – bērniem ņemt līdzī savas lietas, savus mīļācū. Mammai – izturību droši vien, nekas cits nav vajadzīgs.”

✍️ Krista

Suminām Danču zagļi laureātus!

Otrdienas vakarā Bērnu zagļi uzvarētāju godā tika Lāsma Dzene un Ernests Rokpelnis.

Savukārt Antra Toporkova un Ralfs Malzubris uzvarēja Danču zagļi. Sirsnīgi sveicam!

Gaviļnieki svin, bet nebildējas

Šorīt dzimšanas dienas un vārdadienas dāvanas palika neatdotas, apsveikuma dziesma nenodziedāta un arī avīzītē apsveikums bez gaviļnieku foto. Tā ir, ja apsveicamie neierodas uz dienas ieskandināšanu un rīta TV, kad tradicionāli suminām jubilārus un tos, kam vārdadiena. Tad nu sveicam šodienas gaviļniekus – **Kristianu Rimku** dzimšanas dienā un **Imantu Trinkūnu** vārdadienā!

Ceturtdienas pēcpusdienā visi varēsim doties ekskursijās. Saieta rīkotāji piedāvā astoņus maršrutus, kam varēsim pieteikties rīt no rīta. Taču iepazīties ar piedāvājumu varat jau šodien.

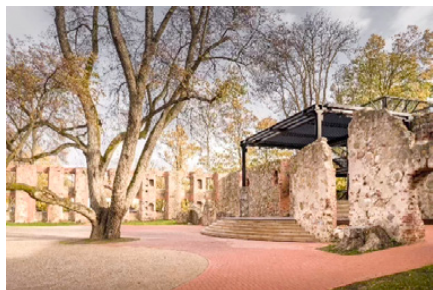
GROBIŅA

Kājāmgājēju maršruts
(izbraucams arī ar bērnu ratiņiem)

• Līdz 2 gadiem bezmaksas,
pārējiem - 7 eiro no cilvēka.

Ekskursijā iepazīsim Grobiņas cilvēkus, vietas un vēsturi. Grobiņas kā apdzīvotas vietas aizsākumi saistāmi jau ar akmens laikmetu, taču kā nozīmīgs reģiona centrs tā bijusi laikā, kad šeit dzīvoja kurši un skandināvu vikingi. Laiks un notikumi neapturami ritējuši tāpat kā Ālandes upe cauri Grobiņas pilsētai. Arī mūsdienās Grobiņa ir nozīmīga pilsēta, kur dzīvo, satiekas cilvēki, attīstās uzņēmējdarbība un tiek saglabāts kultūras mantojums.

Kājām ejot, apskatīsim Z. Mauriņas piemiņas istabu, Priediena senkapus, Ālandes upes pastaigu taku, Pilsdrupas un Grobiņas pilsētas promenādi. Pastaigas noslēgumā būs sarūpēts gards pikniks.

NĪCA - BERNĀTI

• Līdz 12 gadiem bez maksas, pārējiem - 15 eiro no cilvēka.

Bernātos atrodas Latvijas vistālākais rietumu ģeogrāfiskais punkts. Tā ir novada populārākā pastaigu vieta pie jūras. Bernātos ir vairāk nekā 200 hektāru plašs dabas liegums, kas izveidots jūrmalas biotopu, retu augu un dzīvnieku aizsardzībai. Te skatāmas ar lakstaugiem klātas pelēkās un embrionālās kāpas, boreālie meži, kā arī mežainas jūrmalas kāpas un priekškāpas. Liegumā atrodas arī augstākā kāpa Baltijas jūras piekrastes Latvijas daļā – Pūsēnu kalns, kas slejas 37 metrus virs jūras līmeņa, turklāt ir 300 metrus garš.

Parkā izveidotas septiņas izziņas dabas takas, kurās aplūkojami dažādi dabas objekti, kas veltīti baltu dievībām.

Varēsim viesoties arī Nīcas senlietu

krātuvē, kur apskatāmi senie Nīcas tautastērpi košie Nīcas cimdi, vizuļu vainags, Nīcas pagasta ģerbonī redzamais zīļu vainags, kā arī piekrastes zvejniecības darbarīki. Katram priekšmetam ir savs stāsts, katra lieta šeit apkārtnē ir lietota un nodota vietējai krātuvei saglabāšanai nākamajām paaudzēm.

Piedalīsimies Nīcas siera un priežu čiekuru izstrādājumu degustācijā daļdārzā "Kristapi" - vienā no skaistākajiem Nīcas un plašākas apkāmes dārziem, kas guvis nozīmīgas nominācijas Nīcas un Latvijas mēroga skaistāko daļdārzu konkursos. Īpaši bagāta te ir hostu kolekcija, kurā ir vairāk nekā 130 šķirņu.

Sadarbībā ar "Nīcas sieru" baudīsim gardu siera degustāciju. Būs iespējams nogaršot dažādus sierus – svaigos, pusciertos un cietos sierus.

Pirmo reizi "Kristapos" viesosies arī Otaņķu stipro dzērienu māražotāji "Ceļnieki", kuri piedāvās dažādas garšas alkoholiskos dzērienus. Dzērieni brīvā gan no priežu čiekuru sirupa, gan datelēm un apelsīniem.

RUCAVA

• Līdz 10 gadiem bez maksas,
pārējiem - 7 eiro no cilvēka.

Kultūrvēsturiskais mantojums un dabas bagātības ir iemesls apmeklēt Rucavu, apskatīt tās centru un baznīcu. Tā ir vieta, kur sākas Latvija! Rucavnieki ir slaveni ar savām senajām tradīcijām, tautastērpiem un bagātīgo folkloru. Rucavas tradīciju nams "Zvanītāji" piedāvās autentisku iespēju iepazīt šo bagātību, nogaršot balto sviestu uz tikko ceptas maizītes.

"Centra dzirnavās" apmeklēsim ekspozīciju, kas ļauj gūt ieskatu Rucavas kultūras mantojumā. Turpat apskatāma tautas muzikanta Jāņa Pūķa plaša mūzikas instrumentu kolekcija.

AIZPUTE

• Līdz 10 gadiem bez maksas, pārējiem 5 eiro. Vīna darītava pilngadīgajiem pēc izvēles vēl 10 eiro (alternatīva ir Aizputes muzejs bez maksas).

Pilsētas apskate sāksies "Lapka hemp" jeb bijušajā pilskrogā, kas celts 19. Gadsimta vidū un līdz mūsdienām saglabāties gandrīz bez izmaiņām. Savulaik ēka izmantota kā labības tirgotava, Aizputes pagasta valde, padomju gados te bija patērētāju biedrības garāžas un lauksaimniecības ražojumu iepirkšanas punkts. ▶ 7.lpp.

◀ **6.lpp.** Ēkas pagrabos vēl joprojām saglabājušās betonētas lielzmēra kāpostu skābējamās baļļas, ko noteikti jāapskata. Šobrīd pilskroga ēkā notiek dažādi kultūras un atpūtas pasākumi, bet ēkas saimnieks Artūrs Lapka vada aizraujošas ekskursijas pa pilsētu.

Dosimies ekskursijā ar Artūru Lapku un ieskatīsimies senās Aizputes apbūvē – namos un vietās, kas radušas jaunu pielietojumu – Amalienburgas muižā, Mākslinieku rezidenču centrā SERDE u.c. Varēsiet uzkāpt Aizputes ūdensstornī, kas celts 1960. gadā un darbojies kā ūdensstornis līdz 2009. gadam, un apskatīt pilsētu no augšas. Tāpat varēsiet izziņāt seno piļu vietas – Kurzemes bīskapa pils senajā kuršu pilskalnā un Livonijas ordeņa pils pretējā Tebras upes krastā.

PĀVILOSTA

• Līdz 2 gadiem bez maksas, 15 eiro no cilvēka.

Ekskursija sāksies ar īstu lauku sajūtu: dabas studijas SKARA vadītāja Vaira Kārliņa, kas ir autore vairākām grāmatām par augiem, piedāvās savvaļas augu meistar-klassi un degustāciju. Turpinājumā dosimies uz Pāvilostas novadpētniecības muzeju, kur iepazīsim Pāvilostas vēsturi un uzzināsim, kā zvejošana Baltijas jūrā izskatās 3D formātā. Izbaudīsim Pāvilostas šarmu, ne velti pilsētu dēvē par vasaras galvaspilsētu.

Noslēgumā visus gaidīs īpašs gardums – zivju veikala "Kaija" gatavotās zivis pie Ivetas un Jāņa Pētermaņiem.

ZIEMUPE

• Līdz 2 gadiem bez maksas, pārējiem 8 eiro no cilvēka.

Ziemeļpilsētas spēks ir viršu ziedi, vēja šalkas, sirsnīgi un viesmīlīgi ļaudis.

Varēsiet iepazīt mazu piekrastes ciemu, kurā godā tā vēsturi. Ciems izveidojies vietā, kur agrāk bijis jūras dibens. Jūra atkāpās, lai ziemeļniekiem būtu kur dzīvot.

Apmeklēsim "Jūras māju", kur var uzzināt vietējo stāstus par padomju laikā sadedzinātajām zvejas laivām, krastā iznestiem kuģiem, bēgļu ceļiem uz Gotlandi. Mūs gaidīs arī stāsti par dabu – zobenzivīm, jūras zili, krabjiem un augiem.

Ziemeļpilsētas baznīcā redzēsim izcilu al-

tāri un tepat Liepājā būvēto mūzikas instrumentu – harmoniju, bet visneparastākā būs neparasta iespēja vasaras vidū satikt pašu Ziemassvētku vecīti, kurš Ziemeļpilsētā dzīvo jau 20 gadu.

Ekskursantus cienās arī ar gardu zupu!

KAZDANGA

• Līdz 2 gadiem bez maksas, pārējiem 14 eiro no cilvēka.

Iepazīsim Kazdangas muižas apbūvi un parku, kas ir viena no ievērojamākajām muižu ainavām Kurzemē. Ekskursijas laikā uzzināsim par Kazdangas pili – tās vēsturi, arhitektūru un agrākajiem iemītniekiem, kā arī par pārējām muižas kompleksa ēkām, tostarp klētīm, stalliem un vārtu sargu namiņiem, kas saglabājušies līdz mūsdienām.

Mūs pavadīs un zināšanās dalīsies pirtiece un zāļu sieva Māra Tīmane, kura palīdzēs iepazīt Kazdangas parka dabas

vērtības. Pastaigas noslēgumā katrs dalībnieks varēs sagatavot pirts skrubīti no parkā salasītajiem augiem, lai mājās turpinātu baudīt dabas labvēlīgo spēku.

Tālāk dosimies uz Kazdangas, kas atrodas gleznainajās Kazdangas Dzirnavezera dzirnavās. Šī mājīgā vieta, kuru ar sirsnību vada Elīna un Ernests Medenis, piedāvā vietējās garšas un nespējīgu atmosfēru. Te mūs sagaidīs sildoša zupa, kas būs lielisks noslēgums piedzīvojumam Kazdangā.

PRIEKULES PUSE

• Līdz 2 gadiem bez maksas, pārējiem 10,50 eiro no cilvēka.

Gramzdas meža parks – 1,5 km garā taka ved cauri gleznainai ainavai, kur izstādīti lielformāta gleznojumi, kas atklāj Gramzdas teikas un nostāstus. Pastaiga, kas ievieļ stāstu pasaulē un ļauj sajūst vietas īpašo noskaņu.

Atpūtas vieta "Dižozoli" – izziņošas aktivitātes un radoši uzdevumi dabā. Šeit varēs pārbaudīt vērigumu, izdomu un komandas garu, atklājot dabas noslēpumus. Pēc aktivitātēm baudīsim uz ugunsкура gatavotu zupu un svaigi ceptas pankūkas. Patiesi baudāms mirklis pēc aktīvi pavadīta laika.

Priekule – neliela ekskursija, lai iepazītu pilsētu un tās stāstus.

Aicinām pievienoties baudpilnai un izziņošai dienai! Neaizmirstiet ērtus apavus un labu garastāvokli!

Kā mēs sportojām un dzīvojām

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Sporta spēlēs piedalījās 17 komandas. Balvas saņēma trīs veiksmīgākās: 1.vietā "Es no Ikšķiles" (centrā), 2.vietā "Prūšu Krūmiņi" (no kreisās), 3.vietā "Sūnuciems" (no labās).

Vainagu pīšana: ierasta nodarbe 3x3 saietos.

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Alus ievirzē alus top!

Foto: Rūdolfs Ozoliņš

Sportā slaucījām, lēkājām un visādi citādi demonstrējām savu veiklību.

Jānis un Laila Kirmuška vakara pasaciņas izspēlē allaž iesaista mazos klausītājus.

TĀŠU RAKSTI

REDAKCIJA:

Atrodas Zentas Mauriņas Grobiņas vidusskolas bibliotēkā 1. stāvā

• Saziņai – e-pastā:

ilze.kuzmina6@gmail.com;

vatsapā: tālr. nr. 29240239

vai ienākot ciemos.

Redaktore Ilze Kuzmina,
žurnālisti Roberts Gorodko,
Krista Papēde, Rasma Zvejniece,
fotogrāfs Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš,
māksliniece-maketētāja Līga Kuplā